

בית המשפט המחוזי בירושלים

17 יולי 2011, ט"ו תמוז תשע"א

הפ"ב 17056-03-11 פומרנץ מיצים בע"מ נ' יסודות מושב שיתופי של פועלי אגודת ישראל על
התיישבות חקלאית בע"מ ואח'

בפני כב' השופט בן-ציון גרינברגר

פומרנץ מיצים בע"מ

המבקשת

נגד

1. יסודות-מושב שיתופי של פועלי אגודת ישראל להתיישבות
חקלאית בע"מ

המשיבים

2. אוצר בית דין שע"י "חניכי הישיבות" (משיבה פורמלית)

פסק דין

- 1
- 2
- 3 1. מונחת בפניי בקשת המשיבה 1 (להלן: "המשיבה"), לדחייה על הסף של הבקשה שהגישה
- 4 המבקשת, פומרנץ מיצים בע"מ, כנגד המשיבה, "יסודות מושב שיתופי של פועלי אגודת ישראל
- 5 להתיישבות חקלאית בע"מ", וכנגד המשיבה הפורמאלית, "אוצר בית דין שע"י חניכי הישיבות",
- 6 לביטול פסק בוררות.
- 7 2. בבקשתה עותרת המבקשת לביטול פסק הבוררות שניתן על ידי הבוררים הרב מרדכי אייכלר
- 8 והרב פנחס בורנפמן ביום ה' חשוון תשע"א, אשר לטענת המבקשת הומצא לידי המבקשת ביום
- 9 8.2.11. במסגרת תשובתיה לבקשה לביטול פסק הבוררות, טוענת המשיבה כי דין הבקשה
- 10 להידחות על הסף, הואיל שהבקשה לביטול הפסק הוגשה באיחור ניכר, ולאחר חלוף 45 יום
- 11 ממועד מסירת פסק הבוררות לידי הצדדים, בניגוד להוראות סעיף 27(א) לחוק הבוררות, התשכ"ח
- 12 – 1968 (להלן: "חוק הבוררות").
- 13 3. בעקבות העלאת טענתה זו של המשיבה, אשר עליה חזרה גם בדיון שהתקיים בפניי, הוריתי
- 14 על הגשת תצהירים וטיעונים משלימים בנושא ההמצאה, מאחר שאם ימצא שיש לקבל את טענת
- 15 המשיבה בנוגע לאיחור הנטען, כי אז יסתיים ההליך ולא יתעורר כל צורך להכריע בטיעונים
- 16 שהעלתה המבקשת לגופו של פסק הבורר.

בית המשפט המחוזי בירושלים

17 יולי 2011, ט"ו תמוז תשע"א

הפ"ב 17056-03-11 פומרניץ מיצים בע"מ נ' יסודות מושב שיתופי של פועלי אגודת ישראל על
התיישבות חקלאית בע"מ ואח'

1 4. לטענת המשיבה, פסק הבוררות ניתן ביום ה' בחשוון תשע"א (13.10.10) והומצא לכל
2 הצדדים באמצעות דוא"ל ביום 11.11.10 בשעה 15:21; ולטענתה, המבקשת אישרה את קבלת
3 פסק הבוררות באמצעות שגר דוא"ל חוזר ביום 14.11.10 בשעה 10:34 (נספחים 11 ו-12 לכתב
4 התשובה מטעמה). לא זו אף זו, בשל אי-ביצוע התשלום שבו חוייבה המבקשת בפסק הבוררות,
5 פנה מר דורון לוז, מרכז המשק במושב יסודות, בשם המשיבה, במכתב למבקשת ולמנכ"ל שלה,
6 מר פנחס בלבין, ביום י"ב בשבט תשע"א (17.1.11), בו דרש שהמבקשת תסלק את החוב שנותר
7 בהתאם לפסק הבוררות; כך שאף אם לא ידעה על כך קודם לכן, הרי שפסק הבוררות הובא
8 לידיעתה של המבקשת באמצעות מכתב זה. על אף האמור, המבקשת עתרה לביטול פסק הבוררות
9 רק ביום 9.3.11, כארבעה חודשים לאחר המצאת פסק הבוררות אליה בדוא"ל של 11.11.10,
10 ולמעלה מ-45 יום ממועד מכתבו של מר לוז אליה מיום 17.1.11; וזאת, מבלי שתתייחס כלל
11 להמצאת הפסק לידיה באמצעות המייל ולעובדה שאף שוגר מחשבון המייל שלה אישור על קבלת
12 המייל האמור.

13 5. בתשובה לאמור טוענת המבקשת כי דבר קיומו של פסק הדין נודע לה רק ביום 8.2.01,
14 המועד בו קיבלה את פסק הדין בדואר רשום. המבקשת טוענת כי מר בלבין מעולם לא אישר את
15 קבלת הדואר האלקטרוני; ולטענת מר בלבין, מספר עובדים בחברה משתמשים במחשב שלו
16 ומוסמכים לראות את המיילים הנשלחים לחברה, כך שאף אם אכן כך היה, אין בעובדה שפסק
17 הבוררות נשלח לחברה במייל וכי המייל נפתח ונקרא, כדי להוות ראיה כלשהי לעצם ידיעתו
18 אודות מתן הפסק.

19 לא זו אף זו, באותה תקופה קיבלה המבקשת הזמנה לדין מבית הדין הרבני האזורי
20 ברחובות לדין שנקבע ליום 15.2.11 בתביעה נשוא הסכסוך שהונח בשעתו לפתחם של הבוררים;
21 ובנסיבות אלה, לא יכלה כלל להעלות על דעתה כי כבר ניתן פסק דין בבוררות.

22 6. המבקשת מוסיפה וטוענת כי גם מבחינה משפטית אין להתחשב בהמצאה לידיה באמצעות
23 דוא"ל, וזאת ממספר סיבות:

24 א. בסעיף כ' לתוספת הראשונה לחוק הבוררות נקבע כי "מסמך בעניין הבוררות
25 שנשלח לבורר או לבעל דין בדואר רשום עם אישור מסירה יראוהו כנמסר לנמען בתאריך הרשום
26 באישור המסירה או באישור הסירוב לקבל את המסמך", ולטענתה, מהוראה הנ"ל ניתן להסיק כי

בית המשפט המחוזי בירושלים

17 יולי 2011, ט"ו תמוז תשע"א

הפ"ב 17056-03-11 פומרניץ מיצים בע"מ נ' יסודות מושב שיתופי של פועלי אגודת ישראל על
התיישבות חקלאית בע"מ ואח'

- 1 מסירה לצורכי חוק הבוררות תהיה תקינה רק אם בוצעה באמצעות דואר רשום עם אישור מסירה;
2 וכך לא נעשה בענייננו.
- 3 ב. כמו כן, לטענתה לא הומצא פסק הבוררות לידיה בהתאם לסעיף 484 לתקנות סדר
4 הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984 (להלן: תקנות סד"א), בו נקבע כי "המצאת כתב בית דין תהא
5 בהנחת הכתב במשרד או במען הרשום של התאגיד";
- 6 ג. המבקשת מפנה גם להוראות סעיף 497ג(א) לתקנות סד"א, בו נקבע בנוגע
7 להמצאה בדואר אלקטרוני, כי "כתב בית דין אלקטרוני יומצא, לנמען שאינו בית המשפט, אל
8 תיבת הדואר שבכתובת הדואר האלקטרוני של הנמען, ובלבד שהנמען מסר את כתובת הדואר
9 האלקטרוני שלו לבית המשפט לצורך ביצוע הוראות סימן זה...". (וראה לעניין זה, ת"א (ת"א)
10 **Microsoft Corporation** 2514/05 ואח' נ' אי. איי. אם. טכנולוגיות מיחשוב בע"מ ואח'
11 (פורסם במאגרים, 26.8.2010)). לטענת המבקשת, הוראות אלו שבסעיף 497ג' לתק' סד"א חלות
12 גם בענייני בוררות, בשינויים המחוייבים, וזאת, מכוח תקנה 2 לתקנות סדרי הדין בענייני בוררות,
13 תשכ"ט – 1968 (להלן: תקנות הבוררות), לפיה, "תקנות סדר הדין האזרחי יחולו על סדרי הדין
14 בבית המשפט בענייני בוררות, במידה שאין בתקנות אלה הוראות אחרות". מכאן, לדעתה של
15 המבקשת, שהבורר מחוייב להמציא את פסק הבוררות בהתאם לתקנות סדרי הדין, ובכללן – סעיף
16 497ג', ולאור האמור בתקנה הנ"ל, תיחשב כתקינה המצאה באמצעות דוא"ל רק במידה שהנמען
17 מסר את כתובת הדואר האלקטרוני לבית המשפט. אי לכך, טוענת המבקשת כי אין להתחשב
18 בהמצאת פסק הבוררות אליה בדוא"ל כהמצאה תקינה; ובנסיבות אלה, יש לקבל את טענתה כי
19 ההמצאה הרלוונטית והבלעדית לצורך מניין הימים אשר עמדו לרשותה להגשת הבקשה לביטול
20 הפסק, הינה זו שבוצעה באמצעות דואר רשום, ועל כן, המועד שבו קיבלה את פסק הדין הינו
21 8.2.11. אי לכך, ומאחר שהגישה את בקשת הביטול ביום 9.3.11, הרי שעמדה במגבלת הזמן
22 הקבועה בחוק.
- 23 7. מנגד טוענת המשיבה כי מעיון במסמכים שצירפה עולה חד-משמעית כי פסק הבוררות
24 התקבל לכתובת המייל של המבקשת, וכי פסק זה אף נקרא על ידי מי מעובדיה של החברה
25 המוסמכים לפעול ולעייין במיילים הממוענים למבקשת. מלשון סעיף 484 לתקנות סד"א עולה כי
26 כשמדובר בחברה, אין דרישה להמצאת כתב בי-דין באופן אישי למנהל החברה, ודי יהיה אם זה
27 יונח במשרדי התאגיד; ומכאן, שאף משלוח דואר אלקטרוני לכתובת הדואר האלקטרוני של
28 החברה מספיקה, ואין הכרח כי זה יגיע אישית למנכ"ל. המשיבה מבקשת להדגיש כי מר בלבין

בית המשפט המחוזי בירושלים

17 יולי 2011, ט"ו תמוז תשע"א

הפ"ב 17056-03-11 פומרנץ מיצים בע"מ נ' יסודות מושב שיתופי של פועלי אגודת ישראל על
התיישבות חקלאית בע"מ ואח'

1 לא היה צד לבוררות באופן אישי, אלא חברת פומרנץ, המבקשת; ועל כן היא – ולא מר בלבין -
2 בעלת הדין הרלוונטית לצורך המצאה ולצורך הגשת בקשת הביטול.

3 דיון והכרעה

4 8. נוכח ההתקדמות הטכנולוגית שבשנים האחרונות, הופך השימוש בדואר האלקטרוני
5 לאמצעי רווח לצורך העברת מידע בין גורמים שונים. מדובר באמצעי זמין ונוח, בעל פונקציות
6 פרקטיות ויעילות, וביניהן, האפשרות שהשולח יקבל אישור אוטומטי אודות קריאת המייל ע"י
7 הנמען. האפשרות של המצאה באמצעות דוא"ל אף הוכרה על ידי מחוקק המשנה, ובעניין זה
8 נחקקה סעיף 497ג' לתקנות סד"א המצויינת לעיל. מתעוררת, אם כן, השאלה, האם יש להחיל את
9 הוראות סעיף 497ג' הנ"ל אף על המצאת פסק הבורר לידי הצדדים לצורך סעיף 27 לחוק
10 הבוררות.

11 9. בחוק הבוררות אין למצוא כל הוראה בנוגע לדרך המצאת פסק הבוררות לצדדים. בנוקבו
12 במועד להגשת בקשת הביטול, מתייחס סעיף 27 לחוק לתקופה המתחילה "מהיום שנמסר
13 למבקש, על ידי הבורר או על ידי בעל דין, העתק הפסק, אם ניתן שלא בפניו". בעניין זה מביעה
14 פרופ' אוטולנגי את דעתה בספרה, בורות דין ונוהל (מהדורה רביעית מיוחדת) חלק ב', בעמ'
15 849, כי "בצד משלוח הפסק ע"י שליח של הבורר או של בעל הדין, ניתן לנקוט גם בדרך אחרת,
16 למשל משלוח הפסק בדואר או אף בפקסימיליה". פירושו של דבר, כי אין לדעתה כל הוראה
17 סטטוטורית באשר לדרך הספציפית שבה חייב הבורר להעביר את פסק דינו לידי הצדדים; ומכך
18 נגזרת גם המסקנה, כי מניין הימים העומד לרשותם של הצדדים להגיש בקשה לביטול הפסק יחל
19 מיום "המסירה" בכל דרך שבה תבוצע, ובכלל זה, אפוא, אף באמצעות דוא"ל; בכפוף, כמובן,
20 להגשת הוכחה מתאימה לביצוע ההמצאה וקבלתה.

21 דברים דומים מציין כב' הש' בדימוס א. שטרוזמן בספרו, ספר הבוררות (ל.ע.ד. משפטים
22 הוצאה לאור (1999) בע"מ, יוני 2001), בעמ' 237. לדבריו:

23 "אין הוראות בחוק הבוררות על הדרך בה יודיע הבורר את הפסק
24 לבעלי הדין. לכן, כל האפשרויות למתן ההודעה פתוחות בפניו ובלבד
25 שעקרון השוויון יישמר גם במעמד זה ויובטח, ככל האפשר, שכל
26 בעלי הדין ידעו את תוכן הפסק ויקבלוהו בו זמנית. הבורר רשאי
27 להזמין את בעלי הדין, או שלוחיהם, לביתו או למשרדו, ולמסור לכל
28 אחד מהם באותו מעמד עותק תתום של הפסק. הוא יכול לחסוך מהם
29 את הטרדה הכרוכה בהגעתם אליו ולשלוח את הפסק אל כל אחד מהם

בית המשפט המחוזי בירושלים

17 יולי 2011, ט"ו תמוז תשע"א

הפ"ב 17056-03-11 פומרניץ מיצים בע"מ נ' יסודות מושב שיתופי של פועלי אגודת ישראל על
התיישבות חקלאית בע"מ ואח'

1 המגבלה המפורטת לעיל בסעיף 497ג' לתק' סד"א בנוגע לשימוש בכתובת דוא"ל לצרכי המצאה.
2 ואולם, בענייננו קבעו הצדדים בשטר הבוררות כי "הבוררים פטורים בזה מסדרי הדין וחובת
3 הראיה"; ומכאן, שבהתאם למתווה שנקבע בפס"ד פורוש הנ"ל, אין על הבורר כל חובה להמציא
4 את הפסק לצדדים בהתאם לנוהל הקבוע בתקנות סדר הדין.

5 14. זאת ועוד. גם אילו היו חלות על המצאת הפסק הוראות תקנות סד"א, וגם אם הייתה
6 מתקבלת טענתה העובדתית של המבקשת שהוראות תקנה 497ג' לתק' סד"א לא בוצעו במלואן,
7 אנו עדים בשנים האחרונות למגמה ברורה בפסיקה להעדפת כלל ה"ידיעה" על פני כלל
8 "ההמצאה", באותן בנסיבות בהן ניכר כי פסק הדין נמצא בפועל בידי בעל-הדין בשלמותו, וקיומו
9 ותוכנו של פסק הדין היו ידועים לבעל הדין על אף הפגם הפורמאלי שנפל בהמצאתו לידינו;
10 ובמקרה כזה, ייחשב המועד מאז "הידיעה" כמועד הרלוונטי לכל עניין שבו נקבע מירויץ של זמן
11 על בסיס ההמצאה לידי אותו בעל דין.

12 לעניין זה ראה, ע"א 861/01 אילוז נ' לוי (מופיע במאגרים משפטיים, 17.5.2001), בו הכיר
13 בית המשפט העליון בהמצאה שבוצעה באמצעות הפקס, אף שהיא לא עמדה בגדר המצאה כדין
14 על פי התקנות:

15 אין מחלוקת כי פסק הדין של בית המשפט המחוזי נשלח לבא-כח
16 המערער על ידי בא-כח המשיב בפקסימיליה למעלה משלושים יום
17 לפני הגשת הערעור. עוד מוסכם כי פסק הדין לא נשלח למערער
18 בדואר רשום ולא הומצא לידו בדרך זו עד היום. המערער טוען כי כיון
19 שפסק הדין לא הומצא לו כדין, טרם החל מירויץ המועדים להגשת
20 הערעור, כך שהערעור הוגש במועד. מנגד טוען המשיב כי יש למנות
21 את המועדים החל מהמצאת פסק הדין למערער בפקסימיליה.

22 בשנים האחרונות, עם התרחבות השימוש בפקסימיליה כאמצעי זמין
23 להעברת מסמכים, ניתנו שורה של פסקי דין והחלטות באשר להמצאה
24 בדרך זו, ואף תקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, תוקנו
25 בהתאם. ההחלטות השונות דנות במתח שבין שאלת הידיעה בפועל
26 על פסק הדין לבין המצאתו הפורמלית, כאקט הקובע את תחילת מנין
27 הימים להגשת ערעור.

28 לכאורה נראה כי הדעות חלוקות, כאשר פעמים מועדפת הידיעה
29 בפועל ופעמים אחרות גוברת עליה ההמצאה כדין. אולם עיון מדוקדק
30 בפרטי ההחלטות מלמד כי המחלוקת, אם אמנם קיימת, מצומצמת
31 למדי.

32 ההחלטות השונות מתייחסות לספקטרום רחב של מצבים. בצידו
33 האחד, מצב של ידיעה קלושה וחלקית באשר לפסק הדין ותוכנו, אשר

בית המשפט המחוזי בירושלים

17 יולי 2011, ט"ו תמוז תשע"א

הפ"ב 17056-03-11 פומרניץ מיצים בע"מ נ' יסודות מושב שיתופי של פועלי אגודת ישראל על
התיישבות חקלאית בע"מ ואח'

1 לעיתים נלווית אליו מחלוקת באשר לעצם הידיעה של בעל הדין על
2 פסק הדין, והיקפה של אותה ידיעה. דוגמאות למצבים בלתי ברורים
3 מעין אלה הן כאשר נמסרה לבעל דין הודעה טלפונית על קיומו של
4 פסק דין, מבלי למסור את פסק הדין עצמו (עמדת המשנה לנשיא ש.
5 לויין כמפורט בבש"א 1890/00, **מנורה איזו אהרן בע"מ נגד אוליצקי**
6 **כריה (1990) בע"מ**, פ"ד נד(2) 840; וראו גם ע"א 8430/99 **אנליסט**
7 **אי. אמ. סי ניהול קרנות בנאמנות (1986) בע"מ נגד ערד השקעות**
8 **ופיתוח תעשייה בע"מ**, תקדין עליון 2000(2) 242).

9 מעברו השני של הספקטרום קיים המצב ההפוך, בו מצוי פסק הדין
10 בידי בעל הדין בשלמותו, ללא חסר, כך שבפועל אין אותו בעל דין
11 שונה מבעל דין שפסק הדין הומצא לו כדין, אלא בעניין הפורמלי של
12 אופן העברת פסק הדין בלבד. במצבים מעין אלה נקבע כי יש להעדיף
13 את עקרון הידיעה על פני עקרון ההמצאה. (עמדת הנשיא ברק ברע"א
14 1113/97 **מוחמד איסמעיל נגד חוסין סלימאן ואח'**, תקדין עליון 97(2)
15 59, וראו גם ע"א 5016/00 **עזרא בן יהודה נגד פקיד השומה גוש דן**,
16 תקדין עליון 2001(1) 317; ע"א 4824/00 **משה ידידיה נגד סול קסט**
17 **ואח'**, תקדין עליון 2000(3) 659).

18 השווה, רע"א 8467/06 **לובנה אבו עוקסה נ' בית הברזל טנוס בע"מ** (מופיע במאגרים,
19 :8.7.10)

20 בית המשפט רשאי לקבוע כי יש להתחיל ולמנות את הימים להגשת
21 הערעור מהמועד בו ניסו להמציא את פסק-הדין לידי בעל הדין
22 המערער, אם הוכח כי הוא ידע על פסק-הדין בצורה מלאה וברורה,
23 ובנוסף הוכח כי בעל הדין המערער פעל בחוסר תום לב לאור ידיעה
24 זו. חוסר תום לב ימצא מקום שבעל הדין המבקש לערער נאחז או אף
25 משתמש בפגם בהמצאה על מנת להשיג יתרון דיוני החורג מתכלית
26 התקנה. חובת תום הלב תיבחן לאור התנהגותו של בעל הדין המערער
27 וחלוף הזמן. כן חזקה על בעל הדין המערער, העומד על כך שלא
28 הומצאה לידי החלטה נוכח פגם זניח, שהוא עושה זאת בחוסר תום
29 לב. יחד עם זאת, יש ליתן את הדעת שיישום עקרון תום הלב ישתנה
30 בהתאם לנסיבות, ולכן על בית המשפט להפעיל את שיקול דעתו ביחס
31 להתנהגות בעלי הדין.

32 אומנם, ברע"א 8467/06 הנ"ל העדיף בית המשפט העליון את "כלל ההמצאה" על פני "כלל
33 הידיעה", ברם באותו מקרה איחר בעל הדין בהגשת הערעור בשבוע ימים בלבד, כך שבית
34 המשפט סבר כי אין בכך כדי להעיד על חוסר תום לב מצד אותו בעל דין ועל ניסיון מצידו לנצל
35 את הפגם הפורמאלי כדי לקנות ארכת זמן נוספת.

36 15. ודוק: אף כשמדובר בקביעת המועד הרלוונטי של ביצוע המצאה לצורך הגשת ערעור על
37 פסק דין **שניתן בבית משפט**, תיחשב ההמצאה כתיקנית לצורך חישוב המועד להגשת הערעור, אם
38 ברור לו לבית המשפט כי המערער קיבל את פסק הדין בפועל, באחת הדרכים המקובלות בעסקי

בית המשפט המחוזי בירושלים

17 יולי 2011, ט"ו תמוז תשע"א

הפ"ב 17056-03-11 פומרניץ מיצים בע"מ נ' יסודות מושב שיתופי של פועלי אגודת ישראל על
התיישבות חקלאית בע"מ ואח'

1 היום-יום להעברת מסמכים, אף אם פורמאלית לא בוצעה ההמצאה בדרכים הספציפיות
2 המפורטות בתקנות; וזאת, כשניכר מן הנסיבות כי בעל הדין אכן ידע על פסק הדין במועד הנטען
3 על ידי הצד שכנגד, אלא שבחוסר תום לב מנסה להיתלות בפגם הפורמאלי שבהמצאה כדי לקנות
4 לו ארכה להגשת הערעור. על אחת כמה וכמה, אם כן, שיש לבכר את "כלל הידיעה" כשמדובר
5 בהמצאה לצרכי חוק הבוררות, לפחות במקרה בו בהסכם הבוררות פטרו הצדדים את הבורר
6 מפורשות מסדרי הדין המקובלים.

מן הכלל אל הפרט

7
8 16. במקרה דנן, אין בפני בית המשפט הסברים כלשהם אשר יצדיקו קבלת בקשת המבקשת
9 לביטול פסק הבוררות, חודשים ארוכים לאחר שמבחינה אפקטיבית כבר היה פסק הבורר בידיה.
10 בענייננו, הוכח במסמכים הרלוונטיים כי פסק הבוררות אכן הומצא במייל לכתובת הדואר
11 האלקטרוני של החברה, וכי הוא נפתח על ידי מי מעובדיה כבר ביום 14 בנובמבר 2010. הואיל
12 שפסק הדין שניתן כנגד החברה, נשלח לכתובת הדואר האלקטרוני שלה, ויש אישור על קריאתו,
13 הרי שדי בכך כדי להניח כי לחברה נודע בפועל על מתן פסק הבורר כבר ביום 14.11.10. אי לכך,
14 אין אלא להסיק כי בהגשת הבקשה לביטול הפסק רק ביום 9.3.11 איחרה המבקשת בהרבה את
15 המועד המותר להגשת בקשת ביטול, ודינה להידחות.

16 17. יש לציין כי ניתנה הזדמנות לחברה להגיש תצהירים משלימים על מנת שתסביר את נסיבות
17 ההמצאה בדוא"ל, בעקבות טענתו של המנכ"ל, מר בלבין, כי העובדות הרלוונטיות - שמדובר
18 במייל אשר אינו אישי וכי יש מספר עובדים בחברה המשתמשים במחשב שלו ומוסמכים לראות
19 את המיילים שנשלחו לחברה – מחייבות דווקא מסקנה מקילה. ברם, על אף שהוגש תצהיר משלים
20 מאת מר בלבין, הוא העדיף להתעלם ממתן הסברים עובדתיים כלשהם אודות נהלי קריאת
21 ההודעות האלקטרוניות בחברה, ונמנע מלהתייחס לשאלות הרלוונטיות המתעוררות באופן ישיר
22 מנסיבות העניין, תוך ניסיון ל"היתלות" בפן הפורמאלי גרידא, ובחזרה על טענתו כי המצאת פסק
23 הבוררות תהיה תקינה רק אם תבוצע באמצעות דואר רשום או במסירה ישירה לידי. ההסבר
24 היחיד שניתן (בעת הדיון ולא בתצהיר הנ"ל), שבעת ההמצאה במייל שהה מר בלבין בחו"ל, תומך
25 דווקא במסקנה שבהיעדרו הוסמכו אי-אלו מעובדי החברה לפתוח את המיילים השוטפים של
26 המנכ"ל, ואם אכן כך היה, הרי שלא יעלה על הדעת שיש לפרש את מגבלות החוק בדבר מועד
27 הגשת בקשת הביטול באופן המאפשר למנכ"ל להגיש את הבקשה לביטול פסק הבורר רק כשהוא
28 אישית חוזר ארצה, אף אם מדובר בתקופה של מספר חודשים לאחר ההמצאה בפועל לחברה.

בית המשפט המחוזי בירושלים

17 יולי 2011, ט"ו תמוז תשע"א

הפ"ב 17056-03-11 פומרניץ מיצים בע"מ נ' יסודות מושב שיתופי של פועלי אגודת ישראל על
התיישבות חקלאית בע"מ ואח'

- 1 18. בנסיבות אלה, ומשנמנעה המבקשת מלתת הסברים מתאימים שבכוחם לתמוך במסקנה
2 שהחברה לא הייתה מודעת לפסק הבוררות, הרי שאין אלא להסיק כי טענתה שאין להתחשב
3 בהמצאה שבוצעה באמצעות הדוא"ל רק בגין פגם פורמאלי בביצוע הוראות תקנה 497ג' לתקנות
4 סד"א, נגועה בחוסר תום לב, ונטענה רק מתוך מטרה "להרוויח" זמן נוסף לצורך הגשת בקשה
5 לביטול באיחור רב.
- 6 19. פרשנות המבכרת את כלל הידיעה לצורכי סעיף 27 לחוק הבוררות אף תואמת את המגמה
7 העקבית של הפסיקה כי יש להכיר בעיקרון של סופיות פסק הבורר וליישם לשם כך פרשנות
8 מצמצמת באותן הוראות שבחוק – כגון בהוראות החלות על הליך בקשת ביטול פסק בורר –
9 המהוות חריג לעיקרון זה.
- 10 20. בנסיבות המקרה שבפניי, המבקשת קיבלה את פסק הבוררות באמצעות הדואר האלקטרוני
11 כבר ביום 14.11.10, ובטענות המבקשת לא מצאתי כל בסיס שלא להסיק כן. הבקשה לביטול פסק
12 הבוררות הוגשה רק ביום 9.3.11, דהיינו למעלה מ-45 יום לאחר שפסק הבוררות נמסר למבקשת.
13 בנסיבות אלה, נחה דעתי כי יש לקבל את טענת המשיבה ולדחות על הסף את הבקשה לביטול
14 פסק דין בשל האיחור בהגשתה.
- 15 21. המבקשת תישא בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד של המשיבה בסך 5,000 ₪.

16 ניתן היום, ט"ו תמוז תשע"א, 17 יולי 2011, בהעדר הצדדים.

17

18 בן-ציון גרינברגר, שופט

19

20